

2008-06-01, Fruki

Prim. dr. Stjepan Bačić
Udruga "Macelj 1945."

Prigodni govor na misi za maceljske žrtve 1.lipnja 2008. god.

Preuzvišeni oče biskupe,
poštovani hodočasnici,

pozdravljam Vas u ime udruge "Macelj 1945.", udruge "Hrvatski domobran" i udruge " Hrvatskih političkih zatvorenika".

Od 22. listopada 2005. godine, od dana ukopa 1163 zemna ostatka mučki umorenih hrvatskih domoljuba, okupljamo se ovdje u crkvi "Muke Isusove", svake godine kako bi odali dužno poštovanje žrtvama komunističko-partizanskog ludila.

U više od stotinu jama po ovim maceljskim šumama još leže mnoge kosti pogubljenih – i vaze da se i njih, ako ne "otkrije", a ono barem dostojno obilježi.

Naša udruga "Macelj 1945." upravo to treba činiti u budućnosti, pa i nastojati da se cijelo ovo područje proglasi "spomen šumom".

Ova Crkva, spomen kosturnica i postaja križnog puta, trebaju trajno podsjećati sve prolaznike, sve vjernike i hodočasnike na našu braću koja su tih dana 1945. godine zadnji put gledali sunce na maceljskim proplancima. Tu je nasilno prekinut njihov povratak svojim kućama i svojim najmilijima.

Da je samo ovo mjesto nakon Blajburga jedino stratište Hrvata, bilo bi previše.

Nažalost, ovakvih mjesta ima preveliki broj diljem Domovine i susjednih država.

Zašto je "križni put" Hrvata tako obilato natopljen krvlju mučenika? –Valjda zato što je u njima bilo previše ljubavi za Hrvatsku.

Ljubav nas održava na životu, ali i međusobno spaja i kada napustimo ovaj svijet.

I zato smo mi ovdje, zato svjedočimo svoje zajedništvo sa ovom pogubljnom braćom, i zato Hrvati i Hrvatska opstaju, ma kakvi pogromi nas pogađali.

To su ljubav i vjera kojom smo vezani sa Kristom i sa našom Hrvatskom crkvom, to je zajedništvo naroda i Kristove crkve.

Oni nesretnici koji su to zajedništvo izgubili počinili su 1945. i ovaj i sve druge zločine nad pripadnicima hrvatskog naroda ili političkim neistomišljenicima.

Postoje pravda i zakoni, ali ove zločince ona nikad ne sustiže. Odgovorni se pravdaju da nemaju čvrstih dokaza. Pitamo se: Zašto je to tako?

Ponadali smo se da je 1990. godine došlo konačno to vrijeme slobode i pravde za hrvatski narod. Međutim, kada su u pitanju istrage komunističkih zločina rezultati su skromni. A svi obećavaju da je postupak u tijeku. Zločin se počinio u trenu – a pravda iščekuje do unedogled, ali samo u slučaju kada se hrvatska žrtva treba iskupiti.

Ali mi smo vjernici i zato se nadamo da će sve nepravde kad-tad biti ispravljene. Ono što si ne smijemo dopustiti to je pasivnost i šutnja na očite dokaze nepravde koja nam se događa. Jer ako potpuno ne rasvijetlimo sve "tabu teme" koje su komunisti nametnuli našem narodu, nećemo moći slobodno graditi svoju budućnost.

Moramo razotkrivati one koji kočće razvoj slobodnog i pravednog hrvatskog društva.

Ne smijemo dopustiti da komunistički zločinci ostanu nekažnjeni i da ponovno uzdižu svoje idole.

Ne smijemo dopustiti da njihovi ideološki sljedbenici i danas sude i presuđuju, a to se nažalost događa.

Ne smijemo dopustiti da nam agresori čitaju lekcije o najnovijim povijesnim događajima usred Zagreba.

I danas oni koji su previše voljeli svoj narod i svoju državu Hrvatsku plaćaju cijenu te ljubavi.

Zašto smo svojom pasivnošću to dopustili?

Probudimo se, jer ove maceljske žrtve na to nas pozivaju. Komunističko-partizanski zločinci pobiše bez suda i suđenja ovu našu braću, tajne još uvijek leže u maceljskim šumama i čekaju razotkrivanje i ljudsku pravdu.

Molimo se Bogu da nam podari snagu da ustrajemo na putu istine, da razotkrivamo one koji zlo čine i zlo prikrivaju.

Omogućimo si život u punoj Božjoj ljubavi i slobodi, jer jedino tako opravdat ćemo svoje poslanje na ovome svijetu.

Neka u Hrvatskoj državi konačno onaj tko joj najviše pridonosi svojom žrtvom bude nagrađen, a ne kažnjava.

Neka nam današnje "suce" ne biraju oni koji svoj narod i svoju državu ne vole, neka to ne budu ideološki sljednici blajburških i maceljskih zločinaca.

Onda su ubijali bez suda, a sada sude ne poštujući pravdu i pravednost. Najnovije presude junacima obrane Hrvatske pokazuju da se upravo to događa, ali vjerujemo da te presude nisu i konačne. Smognimo snage i onemogućimo "zlokobne režisere" hrvatske sadašnjosti i nedaj Bože budućnosti.

Danas se poklonimo žrtvama Macelja, molimo Boga za njihove duše, okupljajmo se na ovom svetom mjestu svake godine, dokazujmo svima da postojimo, da ima onih koji cijene žrtve, koje to postadoše samo zato što su Hrvatsku previše voljeli.

Neka im je vječna slava, a Božji blagoslov neka im bude utjeha.

